

The Holy See

Wielkanoc, 31 marca 2002 r.

Orędzie URBI et ORBI

1. *"Venit Iesus ... et dixit eis: «Pax vobis!»*

"Przyszedł Jezus ... i rzekł do nich: «Pokój wam!» (J 20, 19).

W tym dniu uroczystym

rozbrzmiewa na nowo życzenie Chrystusa: Pokój wam!

Pokój ludziom na całym świecie!

Chrystus prawdziwie *zmartwychwstał*

i przynosi wszystkim *pokój!*

Oto "dobra nowina" Wielkiej Nocy.

Nastał nowy dzień, "który Pan uczynił" (Ps 118/117/, 24).

Dzień, który w uwielbionym ciele Zmartwychwstałego

przywraca zranionemu grzechem światu

jego pierwotne piękno,

promieniujące nowym blaskiem.

2. *"Śmierć zwała się z życiem i w boju, o dziwy,*

Choć poległ Wódz życia, króluje dziś żywy".

Po ciężkim boju Chrystus powraca jako zwycięzca

i przechodzi przez scenę historii

ogłaszając Dobrą Nowinę:

Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem (J 11, 25),

Ja jestem światłością świata (J 9, 5).

Jego orędzie streszcza się w jednym zawołaniu:

Pax vobis - Pokój wam!

Jego pokój jest *owocem zwycięstwa*

nad grzechem i śmiercią,

które odniósł za ogromną cenę.

3 *"Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam.*

Nie tak jak daje świat, Ja wam daję" (J 14, 27).

Doświadczenie dziejów pokazuje,

że pokój, jaki daje świat,

jest często niestabilną równowagą sił,

które prędzej czy później ścierają się ze sobą.

Pokój, dar Chrystusa zmartwychwstałego,

jest głęboki i pełny,

niesie pojednanie człowieka

z Bogiem, ze sobą samym i z całym stworzeniem.

Wiele religii głosi,

że pokój jest darem Bożym.

Takie też było doświadczenie

niedawnego spotkania w Asyżu.

Oby wszyscy wierzący świata

zjednoczyli swoje wysiłki

w dziele budowania wspólnoty ludzkiej

bardziej sprawiedliwej i braterskiej;

oby nieprzerwanie dokładali starań,

by przekonania religijne nie były nigdy

przyczyną podziałów i nienawiści,

lecz zawsze i wyłącznie źródłem braterstwa, zgody i miłości.

4 Z troską i nadzieją proszę was,

wspólnoty chrześcijańskie na wszystkich kontynentach,

abyście dawały świadectwo, że Jezus prawdziwie zmartwychwstał

i byście uczyniły wszystko, aby Jego pokój

przerwał złowrogi łańcuch krzywd i zabójstw,

które znaczą krwią Ziemię Świętą,

w tych ostatnich dniach ponownie pogrążoną

w lęku i w beznadziei.

Wydaje się, że wypowiedziano wojnę pokojowi!

Wojna jednak niczego nie rozwiązuje,

rozsiewa jedynie cierpienie i śmierć,

a służą jej wzajemne oskarżenia i odwet.

Prawdziwie wielka tragedia.

W jej obliczu nikt nie może milczeć i pozostawać bierny;

żaden przywódca religijny czy polityczny.

Niech oskarżeniom towarzyszą konkretne gesty solidarności,

które pomogą wszystkim odnaleźć

wzajemny szacunek i drogi uczciwych negocjacji.

Na tej ziemi Chrystus umarł i zmartwychwstał,
 i pozostawił pusty grób jako milczącego i wymownego świadka.
 Zadawszy w sobie śmierć wrogości,
 zburzył mur dzielący ludzi
 i pojednał wszystkich przez krzyż (por. Ef 2, 14-16),
 a teraz wzywa nas, swoich uczniów,
 abyśmy usuwali wszystko, co rodzi nienawiść i chęć odwetu.

5 Iluż członków rodziny ludzkiej
 cierpi wciąż z powodu biedy i przemocy!
 W ilu zakątkach świata słyhać jeszcze wołanie
 człowieka, który wzywa pomocy, bo cierpi i umiera:
 w Afganistanie, ciężko doświadczonym w minionych miesiącach,
 a teraz dotkniętym katastrofalnym trzęsieniem ziemi,
 w tylu innych krajach świata,
 w których nierówności społeczne i konflikty interesów
 uderzają w niezliczone rzesze naszych braci i sióstr.
 Mężczyźni i kobiety trzeciego tysiąclecia!
 Pozwólcie, że wam powtórzę:
 otwórzcie serce Chrystusowi ukrzyżowanemu i zmartwychwstałemu,
 który przychodzi do was z darem pokoju!
 Tam gdzie przychodzi Chrystus zmartwychwstały,
 tam *wraz z Nim przychodzi prawdziwy pokój!*
 Niech zapanuje nade wszystko w każdym ludzkim sercu,
 głębokiej przepaści, którą niełatwo uczynić zamieszkałą (por. Jr 17, 9).
 Niech pokój przeniknie również wzajemne stosunki
 pomiędzy warstwami społecznymi,
 ludami, językami i różnymi mentalnościami,
 i niech stanie się wszędzie zaczynem solidarności i miłości.

6. Ty zaś, o Panie zmartwychwstały,
 który zwyciężyłeś cierpienie i śmierć,
 daj nam Twój pokój!
 Wiemy, że *w pełni zagości on na końcu czasów,*
 gdy przyjdiesz w Twojej chwale.
 Jednak tam, gdzie Ty jesteś obecny,
już teraz nastaje pokój w świecie.
 Ta nasza pewność
 zakorzeniona jest w Tobie,
 Baranku ofiarowany dla naszego zbawienia,
 który dziś powstajesz z martwych!

Wzywasz nas, abyśmy podtrzymywali w świecie
płomień nadziei.

Z wiarą i radością Kościół śpiewa
w tym dniu wspaniałym:

"Surrexit Christus, spes mea!"

Tak, Chrystus zmartwychwstał, a wraz z Nim
zmartwychwstała nasza nadzieja. Alleluja!